

1

ДО
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ ОТ
ВТОРА КОЛЕГИЯ НА
ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ДО
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ ОТ
НАКАЗАТЕЛНА КОЛЕГИЯ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД

И С К А Н Е

ОТ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД
И
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ОТНОСНО приемане на съвместно тълкувателно постановление по въпросите:

1. Какъв е характера на сроковете по чл. 34 от Закона за административните нарушения и наказания?

2. Препраща ли разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния Кодекс /НК/ ?

На основание чл. 126 т.2, във връзка с чл. 124 ал.2 от Закона за съдебната власт.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Омбудсмана на Република България е сезирал Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд за приемане на тълкувателно решение относно характера на сроковете по чл.34 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и прилагането на института на погасителната давност по отношение на наказателното

преследване по аналогия за административните нарушения, и по-конкретно да отговори на въпросите:

1. Какъв е характера на сроковете по чл.34 от ЗАНН?, и

2. Препраща ли разпоредбата на чл.11 от ЗАНН към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс?

По искането на Омбудсмана пред Върховния административен съд е облазувано т.д. №2/2012 г. В хода на обсъждането Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд е стигнало до извод за наличие на противоречива съдебна практика по поставените въпроси между общите-районните, и административните съдилища, което налага решаването на поставените въпроси в искането от един разширен форум, какъвто е Общото събрание на наказателната колегия на Върховния касационен съд и Общото събрание на съдиите от Върховния административен съд. На това основание с протокол от 21 март 2013 г. общото събрание на съдиите от Върховния административен съд след гласуване е прекратил производството по т.д. №2/2012 г.

След прекратяване на производството по горното тълкувателно дело и след извършена проверка на обстоятелствата относно наличието на основание за образуване на съвместно тълкувателно дело между общото събрание на съдиите от Втора колегия на Върховния административен и общото събрание на съдиите от Наказателната колегия на Върховния касационен съд, бе констатирана противоречива съдебна практика по поставените въпроси между административните, между районните и между районните и административните съдилища в страната.

I. По първия поставен в искането на омбудсмана въпрос в практиката на **административните съдилища** от страната становището, че сроковете по чл.34 от Закона за административните нарушения и наказания **са давностни**, е застъпено в Решение № 2362 от 30.10.2013 г. по к.а.н.д. № 2499/2013 г. по описа на АС – Пловдив; Решение № 2213 от 11.12.2013 г. по к.а.н.д. № 1103/2013 г. по описа на АС - Бургас; Решение № 621 от 15.07.2008 г. по к.а.н.д. № 533/2008 г. на АС – Благоевград; Решение № 3376 от 18.05.2013 г. по к.а.н.д. № 4470/2012 г. по описа на АССГ; Решение № 7076 от 18.11.2013 г. по к.а.н.д. № 898/2013 г. по описа на АССГ; Решение № 6010 от 07.10.2013 г. по к.а.н.д. № 6771/2013 г. по описа на АССГ; Решение № 295 от 18.11.2013 г. по к.а.н.д. № 299/2013 г. по описа на АС – Перник; Решение от 05.05.2011 г. по к.а.н.д. № 1064/2011 г. по описа на АС – Варна, както и в редица други решения.

По този въпрос, обратното разбиране на някои от районните **съдилища** от страната, че сроковете по чл.34 от ЗАН са **преклузивни** е застъпено в техни Решение от 21.03.2012 г. по н.а.х.д. № 6/12 г. на РС Асеновград; Решение № 30 от 08.05.2012 г. по н.а.х.д. № 497/2012 г. по описа на РС Добрич; Решение № 139 от 17.06.2013 г. по н.а.х.д. №

2

131/2013 г. по описа на РС Елхово; Решение от 30.05.2011 г. по н.а.х.д. № 287/11 г. по описа на РС Кърджали; Решение от 29.10.2012 г. по н.а.х.д. № 161/12 г. по описа на РС Левски; Решение от 08.07.2011 г. по н.а.х.д. № 694/11 г. по описа на РС Ловеч; Решение от 30.06.2011 г. по н.а.х.д. № 40222/10 г. по описа на РС Монтана; Решение № 256 от 15.03.2012 г. по н.а.х.д. № 300/12 г. по описа на РС Стара Загора, както и други решения.

Становището на **административните съдилища от страната**, че сроковете по чл. 34 от ЗАНН са **преклузивни** е застъпено в Решение № 697 от 22.03.2013 г. по к.а.н.д. № 323/2013 г. по описа на АС – Пловдив; Решение № 4431 от 03.07.2013 г. по к.а.н.д. № 3085/2013 г. по описа на АССГ; Решение № 6844 от 08.11.2013 г. по к.а.н.д. № 7323/2013 г. по описа на АССГ; Решение № 274 от 26.09.2012 г. по к.а.н.д. № 242/2012 г. по описа на АС – Видин; Решение № 1383 от 25.06.2013 г. по к.а.н.д. № 755/2013 г. по описа на АС – Бургас; Решение от 09.03.2012 г. по к.а.н.д. № 28/2012 г. по описа на АС – Ловеч; Определение № 7 от 31.03.2008 г. по к.а.н.д. № 31/2008 г. по описа на АС – Кюстендил; Решение № 379 от 30.09.2013 г. по к.а.н.д. № 342/2013 г. по описа на АС – Стара Загора. В тази насока е практиката и на други административни съдилища, приложени към делото.

Обратно, становището на **районните съдилища** от страната за **давностния** характер на сроковете по чл.34 от ЗАНН е възприето в Решение № 3279 от 22.04.2013 г. по н.а.х.д. № 407/2013 г. по описа на РС – Благоевград; Решение № 7869 от 22.10.2013 г. по н.а.х.д. № 1398/2013 г. по описа на РС Благоевград; Решение от 11.07.2011 г. по н.а.х.д. № 296/2011 г. по описа на РС Димитровград; Определение от 21.06.2012 г. по н.а.х.д. № 440/12 г. по описа на РС Казанлък; Решение от 23.02.2012 г. по н.а.х.д. № 748/11г. по описа на РС Лом; Решение № 87 от 03.12.2012 г. по н.а.х.д. № 209/12 г. по описа на РС Пещера; Решение № 188 от 22.03.2012 г. по н.а.х.д. № 39/12 г. по описа на РС Силистра; Решение от 11.07.2012 г. по н.а.х.д. № 79/12 г. по описа на РС Тутракан и др.

II. По втория поставен в искането на омбудсмана въпрос, част от съдебните състави на **административните съдилища** в страната приемат, че нормата на чл. 11 от ЗАНН **препраща** към уредбата в НК, като по отношение на административнонаказателното преследване **е приложим институтът на абсолютната погасителна давност**. Това становище е застъпено в Решение № 6841 от 08.11.2013 г. по к.а.н.д. № 8576/2013 г. по описа на АССГ; Решение № 1218 от 20.11.2008 г. по к.а.н.д. № 1905/2008 г. по описа на АС – Пловдив; Решение от 01.02.2011 г. по к.а.н.д. № 882/2010 г. по описа на АС – Враца; Решение № 549 от 26.10.2012 г. по к.а.н.д. № 653/2012 г. по описа на АС – Пазарджик; Решение № 99 от 17.01.2014 г. по к.а.н.д. № 1486/2013 г. по описа на АС - Бургас; Решение от 05.07.2012 г. по к.а.н.д. № 85/2012 г. по описа на АС – Ловеч; Решение от 16.01.2012 г.

по к.а.н.д. № 322/2011 г. по описа на АС – Кюстендил; Решение № 557 от 02.12.2013 г. по к.а.н.д. № 509/2013 г. по описа на АС – Стара Загора; Решение № 258 от 29.09.2012 г. по к.а.н.д. № 259/2012 г. по описа на АС – Перник; Решение от 25.04.2013 г. по к.а.н.д. № 52/2013 по описа на АС – Добрич, както и в други съдебни решения.

Обратното разбиране за **неприложимост** на уредбата на Наказателния кодекс относно **погасяване на наказателното преследване по давност** по отношение на административно наказателното преследване **районните съдилища** от страната са застъпили в Решение № 9592 от 30.12.2013 г. по н.а.х.д. № 1482/2013 г. по описа на РС Благоевград; Решение № 216 от 27.11.2013 г. по н.а.х.д. № 197/2013 г. по описа на РС Гълъбово; Решение № 133 от 16.11.2012 г. по н.а.х.д. № 155/12 г. по описа на РС Девин; Решение № 217 от 28.06.2012 г. по н.а.х.д. № 211/2011 г. по описа на РС Димитровград; Решение № 41 от 18.03.2013 г. по н.а.х.д. № 28/2013 г. по описа на РС Дулово; Решение № 394 от 17.01.2014 г. по н.а.х.д. № 671/2013 г. по описа на РС Елхово; Решение № 618 от 28.09.2011 г. по н.а.х.д. № 731/11 г. по описа на РС Разград; Решение от 17.08.2012 г. по н.а.х.д. № 942/10 г. по описа на РС Свиленград. В тази насока са и други съдебни актове..

Схващането, че нормата на чл. 11 от ЗАНН **не препраща към НК**, тъй като същата урежда изчерпателно случаите в които се прилага Наказателния кодекс и предвид обстоятелството, че въпросът има своята изрична уредба в ЗАНН, в практиката **на административните съдилища** от страната е обективизирано в Решение от 19.05.2011 г. по к.а.н.д. № 634/2011 г. по описа на АС – Пловдив; Решение № 157 от 22.06.2012 г. по к.а.н.д. № 126/2012 г. по описа на АС – Ямбол; Решение от 30.07.2010 г. по к.а.н.д. № 145/2010 г. по описа на АС – Шумен; Решение № 686 от 09.05.2012 г. по к.а.н.д. № 400/2012 г. по описа на АС – Бургас; Решение № 2003 от 19.07.2013 г. по к.а.н.д. № 1971/2013 г. по описа на АС - Варна; Решение № 723 от 18.12.2009 г. по к.а.н.д. № 859/2009 г. по описа на АС – Плевен; Решение от 01.06.2011 г. по к.а.н.д. № 194/2011 г. по описа на АС – Хасково; Решение № 158 от 30.04.2009 г. по к.а.н.д. № 1505/2008 г. по описа на АС – Благоевград; Решение от 25.04.2013 г. по к.а.н.д. № 128/2013 г. по описа на АС – Добрич и други.

По същият въпрос, част от **районните съдилища** приемат, че е налице препращане **към уредбата в НК**, като по отношение на административно наказателното преследване **е приложим институтът на абсолютната погасителна давност**. Това разбиране е застъпено в Решение от 03.10.2012 г. по н.а.х.д. № 513/2012 г. по описа на РС Ботевград; Решение № 20 от 29.01.2014 г. по нахд № 234/13 г. по описа на РС Девин; Решение № 9 от 12.02.2013 г. по н.а.х.д. № 10/2013 г. по описа на РС Дряново; Определение от 28.12.2011 г. по н.а.х.д. № 965/11 г. по описа на РС Казанлък; Решение от 14.03.2013 г. по н.а.х.д. № 198/13 г. по

описа на РС Казанлък; Решение № 69 от 20.04.2011 г. по н.а.х.д. № 665/11 г. по описа на РС Нови Пазар; Решение № 301 от 24.09.2012 г. по н.а.х.д. № 450/12 г. по описа на РС Търговище; Решение № 29 от 02.05.2012 г. по н.а.х.д. № 124/2011 г. по описа на РС Харманли.Разбирането е споделено и в съдебната практика на други съдилища,приложени към делото.

Предвид констатираната противоречива съдебна практика по поставените въпроси между общи и административни псъдилища в страната, и предвид факта, че уеднаквяването на правоприлагането по конкретните въпроси е от компетенцията на Втора колегия на Върховния административен съд и наказателната колегия на Върховния касационен съд, на основание чл. 124 ал. 2 от ЗСВ считаме, че следва да се образува съвместно тълкувателно дело за приемане на общо тълкувателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 126, т.2 ,във връзка с чл.124,ал.2 от Закона за съдебната власт правим пред вас следното

ИСКАНЕ:

Общото събрание на съдиите от Втора колегия на Върховния административен съд и общото събрание на съдиите от Наказателната колегия на Върховния касационен съд да се приемат съвместно тълкувателно постановление по въпросите:

1.Какъв е характера на сроковете по чл. 34 от Закона за административните нарушения и наказания?

2.Препраща ли разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/ към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния Кодекс /НК/ ?

Председател на Върховния административен съд:

/ Георги Колев /

Председател на Върховния касационен съд:

/ Лазар Груев /

